

1963-1964, eerste klasse betaald voetbal

DE VOLEWIJCKERS KON TWEE MAAL NIET MISSEN

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, zondag. — Terwijl op het Mosveld semi-profs bezig waren met het vrij doelloos voortbewegen van een voetbal, wilden enkele uitermate optimistische jongetjes ons in de oren doen knopen, dat De Volewijckers nooit verloren gaan. Falderalderiere. Het zij zo.

Vannmiddag heeft De Volewijckers in ieder geval gewonnen. Met 2—0 van BVV. Het jeugdige optimisme is echter niet het onze. Het voetbal waarmee De Volewijckers de winst binnenhaalde was geen garantie voor een reeks van louter overwinningen als voortzetting van deze eerste. Die zekerheid zou waarschijnlijk wel aanwezig zijn als de Amsterdammers veertig in plaats van ongeveer vier procent van de meest verrukkelijke kansen zouden willen gebruiken.

De Volewijckers waren sterker dan BVV, goed, maar in de tweemaal drie kwartier, die de Amsterdammers vorenamelijk doorbrachten in het strafschopgebied voor doelman Van der Heyden van BVV is een aantal kansen gemist, dat andere ploegen in de hele competitie niet krijgt.

Middenvoor Schaft, rechtsbinnen Piet de Ruiters en linksbinnen Frits Kick schoten van afstanden variërend van vier tot tien meter van de doellijn in praktisch alle richtingen behalve die van het doel. Tot het moment, waarop Schaft het eerste doelpunt maakte (na achttien minuten in de tweede helft) leek het er vaak op, dat uit de uitvalachtige aanvallen van BVV meer zou komen dan uit het beleg van De Volewijckers. Linksbuiten Gosgens bleek wel degelijk bereid in de enig juiste richting te schieten.

Strafschop

Pas nadat Netten voor BVV een strafschop wegens volkomen overbodig wegstoppen van de bal door De Vries tot een onbenullig rollertje had gedgegradeerd en Frits Kick de bal zo zuiver naar het hoofd van Schaft had gezonden, dat missen eenvoudig onmogelijk was (het werd via een harde kopbal 2—0) had De Volewijckers gewonnen.

Scheidsrechter Godding trachtte een beetje vergeefs de spelers zo ver te krijgen dat zij elkaar ontzagen. Ongeveer 4000 toeschouwers waren het met zijn beslissingen vaak niet eens.

Semi-profs in de eerste divisie

Betaald voetbal betekende voor vrijwel alle spelers - en zeker die van de eerste divisie - dat ze naast het voetbal nog een baan moesten hebben om zelf in hun levensonderhoud te kunnen voorzien. Toch kostte het de clubs grote inspanning om voldoende donaties en sponsorgelden bijeen te krijgen om een semi-prof club op de been te kunnen houden. Het lukte het bestuur van De Volewijckers nooit heel grote bedrijven als sponsor te werven. Na de degradatie vertrokken enkele Mosveld-baby's naar andere clubs: Hassie van Wijk ging naar ADO en Frits Soetekouw naar Heracles. Toch was het eerste elftal bij de start van het seizoen nog redelijk compleet:

Doel: Ruiter (aangekocht),

Achter: Severeijnse en De Vries,

Midden: Ellens, De Ruyter en Looyen,

Voor: Cees Kick, Reuser (Boogaard ziek), Schaft, Frits Kick en Polak.

Falderalderiere?

De eerste twee wedstrijden werden verloren maar thuis tegen het Bossche BVV werd het 2-0. *Het Parool* van 9 september 1963 was er nog niet zo zeker van dat De Volewijckers nu aan een

De Volewijckers (thuis tegen RBC):
 Ruiter - Severeijnse en De Vries - Reuser, Dirk de Ruiter en Looyen - Ellens, Boogaard, Peter de Ruiter, Kees Kick en Frits Kick.

zegerEEKS zouden beginnen.

De voorhoede miste meer kansen dan een ander team in een hele competitie zou krijgen. Maar de eerste winst was binnen, zij het tegen de ploeg die in dat seizoen stevig als laatste zou eindigen. Een optimist kon denken dat een ploeg die zoveel kansen wist te creëren uiteindelijk ook gemakkelijker moest gaan scoren. Dat bleek ook het geval. De ploeg wist 6e plaats (van de 16) te bereiken, met 14 gewonnen, 7 gelijk en 9 verloren, met een doelsaldo van 54-41. De spelers die de competitie begonnen beëindigden die ook.

Eind april 1964, bouw jeugdhonk in de Banne gestart. Ph. K. Corstens slaat eerste paal.

De eindstanden:

Sittardia (1)	30	20	4	6	44	72-31
Telstar (2)	30	16	7	7	39	44-24
SHS (3)	30	16	6	8	38	58-42
Eindhoven (5)	30	16	4	10	36	62-42
Velox (4)	30	13	10	7	36	49-42
Volewijckers (7)	30	14	7	9	35	54-41
Elinkwijk (6)	30	13	8	9	34	60-52
DHC (9)	30	11	11	8	33	51-51
Excelsior (8)	30	11	10	9	32	48-51
Willem II (10)	30	13	5	12	31	72-55
RBC (11)	30	8	10	12	26	41-38
Veendam (12)	30	10	6	14	26	47-59
Enschedese Boys (13)	30	9	5	16	23	59-77
VVV (14)	30	7	9	14	23	38-66
Fortuna Vl. (15)	30	5	4	21	14	25-60
BVV (16)	30	3	4	23	10	27-76

Volewijckers sloot seizoen met zege

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, maandag — De Volewijckers heeft het seizoen afgesloten met een overwinning van 2—0 op RBC. De duizend bezoekers hadden het bijna even warm als de spelers, die in de hoge temperatuur het duel in laag tempo volbrachten.

De Amsterdammers kwamen al na drie minuten via een schitterende combinatie Kees Kick-Piet Boogaard aan een voorsprong. Kees Kick sloot de samenwerking met een doeltreffend schot af.

Kort voor rust moest Looyen uitvallen, Polak betrad het veld als linksbuiten, Frits Kick ging linksbinnen spelen en Kees Kick werd linkshalf.

In de tweede helft was De Volewijckers voortdurend sterker, zonder gevaarlijk te zijn. Dat werden de Amsterdammers pas toen Reuser naar voren ging en Boogaard in staat stelde de stand op 2—0 te brengen.

Scheidsrechter Snoek leidde bekwaam.

Over twee weken speelt De Volewijckers zijn laatste wedstrijd op het Mosveld, tegen Duisburg SV.

Laatste thuiswedstrijd op het Mosveld

De wedstrijd tegen RBC was de laatste competitiewedstrijd die De Volewijckers op het Mosveld speelde. Voortaan moesten ze in het nieuwe stadion in de Banne spelen. Men vreesde al bij het eerste bericht over een gedwongen vertrek een terugloop van het aantal bezoekers doordat het veld afgelegen lag, voorbij Buiksloot, en doordat het de sfeer van het knusse Mosveld binnen een woonwijk miste.

De Volewijckers met „nieuwbouw” gestart

(Van een onzer verslaggevers)

AMSTERDAM, dinsdag. — Alsof het zijn dagelijkse werk gold, onbewogen voor rondvliegende oliespatten en in het zondagse pak, heeft de heer Ph. C. Corstens de eerste paal in de grond gewerkt voor het nieuwe jeugdhonk van De Volewijckers in Buiksloot.

Dat wil dan zeggen: de heer Corstens, Bondsridder van de K.N.V.B., sinds de oprichting (ruim 40 jaar geleden) bestuurslid van zijn vereniging, ook voorzitter van de bouwcommissie en erelid van De Volewijckers, mocht een kleine assistentie verlenen voor de man, die met vaste hand de heismachine dirigeerde.

De gebeurtenis was voor De Volewijckers uiterst belangrijk. Het betekende een grote stap naar definitieve vestiging in de nieuwe omgeving, noodzakelijk geworden doordat het Mosveld moet wijken voor de bouw van de IJ-tunnel. Aannemer De Waal accepteerde vorige week de bouw van het jeugdhonk (de totale kosten gaan de ton overschrijden) en reeds nu werd daarmee begonnen. Het komt midden in een prachtig complex te liggen met honkbal-, handbal-, trainings- en voetbalvelden.

De foto geheel boven betreft een ongelukkige actie van Henk Ellens in de wedstrijd tegen de latere afdelingskampioen Sittardia. Via hem belandde de bal in eigen doel, waardoor Sittardia met 1-0 won. Die foto en de foto hierbij stonden onder elkaar in de krant.

BESLISSEND PRESENTJE

Een juichende Piet Quix, de Sittardia-rechtsbinnen, welke een uitstekende wedstrijd speelde, stormde de bal achterna tot over de doellijn, nadat Volewijkers-rechtsback Henk Ellens het leer in eigen doel had geschoten, bij een manoeuvre om Quix het scoren te beletten. Terwijl Dullens (10), Plum (links) en Aussems (rechts) de kleine Quix van pure blijdschap omhelsden droop rechtsback Henk Ellens van Volewijkers (geheel rechts) met gebogen hoofd af. Hij kon evenmin als zijn clubgenoot en spij De Rulter (tweede van rechts) vatten, dat hij de bal in eigen doel had gedeponneerd en daarmee Sittardia aan een voorsprong van 1-0 had geholpen. Een kostbaar doelpunt, dat deze spannende en attractieve match tenslotte besliste.

